

Förutom grundstenar i övre bildens vänstra kant och högen efter den raserade skorstenen i bildens mitt minner även en risfylld, stenlagd, källargrop om att här funnits en bostad.

Det är lämningar efter Snytberga soldattorp nr 682 som här träder fram.

Här har mycket vilt gått till, vilket kan anas i de många stigbildningar som finns och även ses i form av fälor efter rådjur och högar efter älgens tarmtömningar.

Och i dag, 6/5 1982, är här gudomligt vackert i markerna, där vitsipporna blommar i väldiga mängder och bildar en tät, vit matta, här och där försedd med lite blått och rött från blåsippor och en och annan rödsippa. Säkert har det varit mycket vackert vid själva soldattorpet också - miljön däromkring tycker jag tyder på det, med sitt söderläge och den skyddande skogen i norr. Torpets åkrar ligger nu

---

obrukade och delvis vattensjuka och intill dem i skogskanten ligger inkastade stenar som bär vittne om åboarnas odlarmödor.

Jag lämnar det nu obefintliga soldattorpet, men slår inte in på "stora vägen", utan söker mej in i skogen för att se om jag kan finna någon "genväg" - det brukar finnas sådana. Och det fanns även här, även om den mera anades än sågs på sina ställen.